

**Likumprojekta „Grozījumi Arhīvu likumā”
sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)**

Tiesību akta projekta anotācijas kopsavilkums	
Mērķis, risinājums un projekta spēkā stāšanās laiks (500 zīmes bez atstarpēm)	<p>Likumprojekts „Grozījumi Arhīvu likumā” (turpmāk – Likumprojekts) izstrādāts, pamatojoties uz Ministru kabineta 2018.gada 6.marta sēdes protokollēmuma (prot. Nr.14 40.§) „Likumprojekts „personu datu apstrādes likums”” 4.punktā noteikto uzdevumu ministrijām līdz 2018.gada 1.decembrim izvērtēt, vai attiecīgās nozares normatīvie akti, kas paredz fizisko personu datu apstrādi, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa regulas (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk — Datu regula) prasībām, un, ja nepieciešams, izstrādāt normatīvo aktu projektus un iesniegt tos noteiktā kārtībā Valsts kancelejā.</p> <p>Likumprojekta mērķis ir saskaņot nacionālo normatīvo aktu līmenī prasības par fizisko personu datu (turpmāk – datu) apstrādi nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos atbilstoši Datu regulas un Fizisko personu datu apstrādes likuma prasībām, līdzsvarojot sabiedrības intereses izmantot nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentus ar datu subjekta tiesībām uz datu aizsardzību.</p>

I. Tiesību akta projekta izstrādes nepieciešamība	
1.	<p>Pamatojums</p> <p>Likumprojekts izstrādāts, pamatojoties uz Ministru kabineta 2018.gada 6.marta sēdes protokollēmuma (prot. Nr.14 40.§) „Likumprojekts „personu datu apstrādes likums”” 4.punktā noteikto uzdevumu ministrijām līdz 2018.gada 1.decembrim izvērtēt, vai attiecīgās nozares normatīvie akti, kas paredz fizisko personu datu apstrādi, atbilst Datu regulas prasībām, un, ja nepieciešams,</p>

		izstrādāt normatīvo aktu projektus un iesniegt tos noteiktā kārtībā Valsts kancelejā.
2.	Pašreizējā situācija un problēmas, kuru risināšanai tiesību akta projekts izstrādāts, tiesiskā regulējuma mērķis un būtība	<p>2018.gada 25.maijā stājās spēkā Datu regula, kurā modernizēti jau pastāvošie principi, izveidojot vienotus personas datu aizsardzības noteikumus, kas ir spēkā visā Eiropas Savienības (turpmāk – ES) teritorijā. Datu regula satur deleģējumu dalībvalstīm veidot normatīvo regulējumu attiecīgajā jomā arī nacionālajā līmenī un satur noteiktus uzdevumus dalībvalstīm sevišķus noteikumus noteikt nacionālajos normatīvajos aktos, tai skaitā attiecībā uz arhivēšanu sabiedrības interesēs. Datu regulas IX nodaļa paredz dalībvalstīm tiesības paredzēt specifiskus noteikumus un izņēmumus, attiecībā uz apstrādi žurnālistikas vajadzībām un akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām, valsts identifikācijas numura apstrādi, apstrādi saistībā ar nodarbinātību, apstrādi, kas saistīta ar tādu informāciju, kurai ir noteikts valsts noslēpuma statuss un citi konfidencialitātes ierobežojumi, kā arī apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos. Paredzot speciālus noteikumus vai izņēmumus, dalībvalstīm tomēr ir jānodrošina atbilstošas garantijas datu subjekta tiesībām un brīvībām.</p> <p>Datu regulas 9.panta 4.punkts paredz dalībvalsts rīcības brīvību attiecībā uz to, vai saglabāt vai ieviest papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, attiecībā uz ģenētisko datu, biometrisko datu vai veselības datu apstrādi. Datu regulas 52.apsvērumā norādīts, ka atkāpties no aizlieguma apstrādāt īpašu kategoriju personas datus būtu jāatļauj arī tad, ja tas paredzēts Eiropas Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos un ja ir paredzētas atbilstošas garantijas personas datu un citu pamattiesību aizsardzībai, ja to darīt ir sabiedrības interesēs, jo īpaši personas datu</p>

apstrāde nodarbinātības tiesību aktu, sociālās aizsardzības tiesību aktu jomā, tostarp attiecībā uz pensijām un veselības drošības, uzraudzības un brīdināšanas nolūkos, lipīgu infekcijas slimību un citu nopietnu veselības apdraudējumu profilaksei vai kontrolei. Šādu atkāpi var veikt ar veselību saistītos nolūkos, tostarp sabiedrības veselības un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldības nolūkos, jo īpaši, lai nodrošinātu pabalstu un veselības apdrošināšanas sistēmas pakalpojumu pieprasīšanai izmantoto procedūru kvalitāti un izmaksu lietderību vai lai veiktu arhivēšanu sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos. Atkāpei būtu jāpieļauj arī tādu personas datu apstrāde, kas vajadzīgi, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības vai nu tiesas procesā, vai administratīvā vai ārpus tiesas procedūrā.

Saskaņā ar Datu regulas preambulas (154) apsvērumu Datu regula atļauj ņemt vērā principu par publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem, piemērojot šo regulu. Publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem var uzskatīt par tādu, kas ir sabiedrības interesēs. Publiskas iestādes vai publiskas struktūras rīcībā esošajos dokumentos ietvertos personas datus minētajai iestādei vai struktūrai būtu jāspēj izpaust saskaņā ar Eiropas Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz publisko iestādi vai publisko struktūru. Ar šādiem tiesību aktiem publiska piekļuve oficiāliem dokumentiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošana būtu jāsaista ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, un tādēļ tiesību aktos var paredzēt nepieciešamo saskaņošanu ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, ievērojot Datu regulu. Minētajā atsaucē publiskās iestādes vai publiskās struktūras būtu attiecināmas uz visām iestādēm vai citām struktūrām, uz kurām attiecas dalībvalstu

	<p>tiesību akti par publisku piekļuvi dokumentiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK (2003.gada 17.novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (turpmāk – Atkalizmantošanas direktīva) nemaina un nekādā veidā neskar fizisku personu aizsardzības līmeni saistībā ar personas datu apstrādi saskaņā ar Eiropas Savienības un dalībvalstu tiesību aktiem, jo tā nemaina pienākumus un tiesības, kādi noteikti ar Datu regulu. Atkalizmantošanas direktīva nebūtu jāpiemēro dokumentiem, kuriem piekļuve ir liegta vai ierobežota ar piekļuves režīmiem, kas tiek pamatoti ar personas datu aizsardzību, un dokumentu daļām, kurām var piekļūt saskaņā ar minētajiem režīmiem un kas satur personas datus, kuru atkalizmantošana tiesību aktos ir noteikta kā nesavienojama ar tiesību aktiem par fizisku personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi.</p> <p>Fizisko personu datu apstrādes likuma 30.panta pirmajā daļā noteikts, ja datus apstrādā arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, lai veidotu, uzkrātu, izvērtētu, saglabātu un izmantotu nacionālo dokumentāro mantojumu, Datu regulas 15. un 16.pantā noteiktās tiesības datu subjekts īsteno atbilstoši arhīva jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem. Savukārt otrajā daļā noteikts, ja datus apstrādā arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, lai veidotu, uzkrātu, izvērtētu, saglabātu un izmantotu nacionālo dokumentāro mantojumu, Datu regulas 18., 19., 20. un 21.pantā noteiktās datu subjekta tiesības netiek piemērotas, ciktāl tās var neļaut vai būtiski traucēt konkrēto nolūku sasniegšanu un atkāpes ir vajadzīgas šo nolūku sasniegšanai.</p> <p>Ar Fizisko personu datu apstrādes likuma spēkā stāšanos 2018.gada 21.jūnijā spēku zaudēja Fizisko personu datu aizsardzības likums, kas</p>
--	---

bija spēkā no 2000.gada. Fizisko personu datu apstrādes likums neregulē prasības datu apstrādei attiecībā uz dažādām nozarēm un līdz ar to katras nozares normatīvajos aktos ir jānosaka minētais datu apstrādes regulējums.

Fizisko personu datu aizsardzības likumā atšķirībā no Datu likuma, bija noteikts konkrēts regulējums par fizisko personu datu apstrādes prasībām attiecībā uz arhivēšanu. Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 10.panta pirmās daļas 3. un 4.punktu un trešo daļu attiecībā uz datu subjekta interesēm un nacionālā dokumentārā mantojuma veidošanu bija noteikts, ka nav jānodrošina tāds personas datu glabāšanas veids, kas datu subjektu ļauj identificēt attiecīgā laikposmā, kas nepārsniedz paredzētajam datu apstrādes mērķim noteikto laikposmu un nav jānodrošina personas datu pareizība un to savlaicīgu atjaunošana, labošana vai dzēšana, ja personas dati ir nepilnīgi vai neprecīzi saskaņā ar personas datu apstrādes mērķi. Fizisko personu datu aizsardzības likumam zaudējot spēku, vairs nav tiesību normu, kas noteiktu konkrētus izņēmumus datu subjekta tiesībām nacionālā dokumentārā mantojuma veidošanai. Fizisko personu datu aizsardzības likuma 11.panta 8.punkts kā izņēmuma gadījumu, kad atļauts apstrādāt sensitīvos personas datus (saskaņā ar Datu regulu – īpašas kategorijas personas datus), noteica gadījumu, ja tas nepieciešams nacionālā dokumentārā mantojuma veidošanai, un to veic Latvijas Nacionālais arhīvs un akreditēts privātais arhīvs. Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 15., 16.pantu un 17.panta pirmo daļu datu subjektam nebija tiesības pieprasīt un iegūt informāciju par savu datu apstrādi, kā arī prasīt labot un dzēst datus, ja dati tika izmantoti nacionālā dokumentārā mantojuma veidošanai saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

	<p>Likumprojektā iekļauto normu mērķis ir saskaņot nacionālajos normatīvajos aktos noteiktās prasības par personas datu apstrādi nacionālā dokumentārā mantojuma jomā atbilstoši Datu regulas un Fizisko personu datu apstrādes likuma prasībām.</p> <p><u>Likumprojekta 1. un 2.pants</u>, papildinot Arhīvu likuma 12. un 13.pantu, neietekmē fizisko personu datu apstrādes prasības attiecībā uz datu apstrādi, kas tiek veikta personiskām un mājsaimniecības vajadzībām saskaņā ar Datu regulas preambulas (18) apsvērumu un 2.panta 2.punkta apakšpunktu, kas nosaka, ka Datu regula nav piemērojama attiecībā uz datu apstrādi, kuru veic tikai personiskiem un mājsaimnieciskiem mērķiem.</p> <p>Vispārīgās prasības attiecībā uz informācijas atkalizmantošanu ir noteiktas Informācijas atklātības likumā. Informācijas atklātības likums nacionālā dokumentārā mantojuma pieejamības un izmantošanas nodrošināšanai piemērojams kā vispārīgais regulējums tik tālu, cik speciālajā regulējumā – Arhīvu likumā un Datu regulā nav noteikts citādi. Pamatojoties uz Atkalizmantošanas direktīvas 4.panta 5.punktu, attiecībā uz nacionālā dokumentārā mantojuma izmantošanu nav piemērojamas prasības atkalizmantošanas pieprasījumu apstrādei – par pieprasījuma apstrādes termiņiem, par atteikuma pamatojošo iemeslu paziņošanu un norādi par tiesību aizsardzības līdzekļiem. Informācijas atklātības likuma 10.panta trešajā daļā noteikts, ka vispārpieejamo informāciju sniedz pēc privātpersonas pieprasījuma. Šādu informāciju sniedz jebkuram, kas to vēlas saņemt, ievērojot personu vienlīdzību informācijas iegūšanā. Pieprasītājam nav īpaši jāpamato sava interese par vispārpieejamu informāciju, un to viņam nevar liegt tāpēc, ka šī informācija neattiecas uz pieprasītāju. Informācijas atklātības likuma 10.panta</p>
--	--

ceturtajā daļā noteikts, ja pieprasītās informācijas kopums ietver arī ierobežotas pieejamības informāciju, iestāde izsniedz tikai to informācijas daļu, kas ir vispārpieejama. To informācijas daļu, kas ietver ierobežotas pieejamības informāciju, izsniedz, ievērojot šajā likumā noteikto īpašo kārtību. Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 5.panta otro daļu par ierobežotas pieejamības informāciju ir uzskatāma arī tāda informācija, kurai šāds statuss noteikts ar likumu un informācija par fiziskās personas privāto dzīvi. Informācijas atklātības likuma 11.panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktas prasības informācijas pieprasījumiem, tai skaitā paredzot, ka pieprasījumā jānorāda pieprasītāja vārdu, uzvārdu vai nosaukumu (firmu), adresi, kur nosūtāma informācija, un to paraksta informācijas pieprasītājs. Informācijas pieprasījums formulējams iespējami precīzi. Pieprasot ierobežotas pieejamības informāciju, persona pamato savu pieprasījumu un norāda mērķi, kādam tā tiks izmantota. Ja ierobežotas pieejamības informācija tiek izsniegta, tās saņēmējs uzņemas saistības šo informāciju izmantot tikai tiem mērķiem, kuriem tā pieprasīta.

Spēkā esošais tiesiskais regulējums arhīvu jomā – Arhīvu likums un uz Arhīvu likuma pamata izdotie Ministru kabineta noteikumi nepilnīgi nosaka fizisko personu datu apstrādes prasības attiecībā uz nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos esošajiem datiem un neparedz izņēmumus no vispārīgi noteiktās kārtības datu apstrādei, kādus Datu regula paredz noteikt dalībvalsts normatīvajos aktos attiecībā uz izņēmuma gadījumiem par dokumentu arhivēšanu. Šāds regulējums bija spēkā vairāk kā piecpadsmit gadus – noteikts Fizisko personu datu aizsardzības likumā, kas ar Fizisko personu datu apstrādes likuma spēkā stāšanos zaudēja spēku 2018.gada 5.jūlijā.

		<p>Arhīvu likumā ir pamatots un pietiekams regulējums attiecībā uz dokumentiem, kuru pieejamība ir ierobežota, jo tie satur personas sensitīvos (īpašu kategoriju) personu datus un informāciju par personas privāto dzīvi (Arhīvu likuma 12.panta otrā daļa, 13.panta otrās daļas 4.punkts un trešās daļas 4.punkts). Nacionālā dokumentārā mantojuma vispārpieejamie dokumenti (Arhīvu likumā lietots termins – publiski pieejamie dokumenti) satur personu datus, kuru apstrāde var ietekmēt vai skart datu subjekta intereses, tiesības uz datu aizsardzību un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību. Līdz šim publiski pieejamie dokumenti ir bijuši brīvi pieejami un izmantojami saskaņā ar Arhīvu likuma 12.panta pirmo daļu – personai pieejamās institūcijas, privāta arhīva vai Latvijas Nacionālā arhīva telpās (turpmāk – arhīva telpas). Publiski pieejamie dokumenti, kas radīti līdz Fizisko personu datu aizsardzības likuma pieņemšanai 2000.gadā, satur dažādus personas datus un informāciju par personas privāto dzīvi, piemēram, informāciju par personas vecumu, dzimšanas datus, personas kodus, veselību, ģimenes stāvokli, privātajām attiecībām, reliģisko pārliecību, vecākiem, bērniem, dzīvesvietu u.c.. Tomēr nav tiesiskā regulējuma, kas noteiktu turpmākas datu apstrādes prasības datiem, kurus persona ieguvusi no publiski pieejamiem dokumentiem izmantošanai ārpus arhīva telpām. Lai nodrošinātu Datu regulas prasību izpildi, ar <u>Likumprojekta 1. un 2.pantu</u> precizēts Arhīvu likuma 13.panta otrās daļas 4.punkts, kā arī Arhīvu likums papildināts ar 12.panta 3.¹ daļu un 13.pants ar otrās daļas 4.¹ un 5.punktu, nosakot personas pienākumus un atbildību, turpinot visu personas datu (gan personas datu, gan īpašu kategoriju personas datu) apstrādi ārpus arhīva telpām.</p> <p>Nacionālajā tiesiskajā regulējumā nav noteikts, kādus datus papildus Administratīvā procesa</p>
--	--	---

likumā un Informācijas atklātības likuma noteiktajiem datiem personai ir jānorāda nacionālā dokumentārā mantojuma izmantošanā, lai nodrošinātu, ka datus izmanto likumīgam pieprasījumā norādītam mērķim atbilstošā apjomā un nekļūdīgi būtu iespējams identificēt personu, apstrādājot informāciju par valsts nodevas vai maksas pakalpojuma apmaksu, datu apstrādes pārkāpuma gadījumā, nacionālā dokumentārā mantojuma bojāšanas, zādzības gadījumā, kādos gadījumos un kādā apjomā datus atļauts apstrādāt attiecībā uz nacionālā dokumentārā mantojuma publiski pieejamiem dokumentiem, kas ir atbildīgs par datu apstrādi, kādā veidā un kādā apmērā attiecībā uz arhīviski vērtīgajiem dokumentiem, kurus glabā institūcijas, privāti akreditēti arhīvi un Latvijas Nacionālais arhīvs, ir realizējamās datu subjekta piekļuves tiesības saviem datiem. Piemēram, gadījumā, ja persona iegūtu nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos esošos datus un datu apstrādi veiktu neatbilstoši Datu regulas un Fizisko personu datu apstrādes likuma prasībām, nepilnveidojot tiesisko regulējumu var izveidoties situācija, ka nebūs iespējams identificēt iespējamo datu pārzini – personu, kas veikusi neatļautu personas datu apstrādi un būtu atbildīga par datu apstrādes pārkāpumu, jo normatīvo aktu regulējums neparedz personas pienākumu norādīt tādas ziņas kā personas kods un dzimšanas datums, pēc kā nekļūdīgi iespējams identificēt fizisko personu. Personas identifikācija ir vajadzīga arī, lai nacionālā dokumentārā mantojuma izmantošanas kārtības neievērošanas gadījumā būtu iespējams identificēt personu.

Likumprojekta 1.pants papildina Arhīvu likumu ar 12.panta 2.¹ un 2.² daļu, kas nosaka, kādi personas dati un informācija ir norādāma nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentu izmantošanas, dokumentu atvasinājumu un

izziņu pieprasījumos, nosakot personas datus, kas norādāmi pieprasījumā, tādejādi nodrošinot Datu regulas prasībām atbilstošu datu subjekta datu apstrādi un citu personu datu apstrādes un aizsardzības prasību ievērošanu, kā arī atbilstošu nacionālā dokumentārā mantojuma preventīvo aizsardzību no bojāšanas, iznīcināšanas un zādzībām. Nodrošinot personas nekļūdīgu identifikāciju un nosakot pienākumu norādīt pieprasījuma tēmu, dokumentu izmantošanas pamatojumu un mērķi, lai varētu izvērtēt personai pieejamo fizisko personu datu apjomu un personai noteiktu pienākumu iegūtos personas datus apstrādāt samērīgi atbilstoši pieprasījumā norādītajai tēmai, mērķim un pamatojumam, nodrošinot Datu regulai atbilstošu personas datu apstrādi.

Likumprojekta 1.pants, papildinot Arhīvu likumu ar 12.panta 2.¹ un 2.² daļu nosaka šādus personas datus, kas norādāmi nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentu izmantošanas, dokumentu atvasinājumu un izziņu pieprasījumos – personas vārds, uzvārds, personas kods, pilns dzimšanas datums, deklarētās dzīvesvietas adrese, informācija par saziņas līdzekļiem (tālruņa numurs, e-pasta adrese), kā arī pieprasījuma tēma un pamatojums, un dokumentu izmantošanas mērķis. Personas nekļūdīgai identifikācijai ir izmantojami šādi dati – personas vārds, uzvārds, personas kods, pilns dzimšanas datums un deklarētās dzīvesvietas adrese. Operatīvai saziņai ar pieprasītāju, lai precizētu ziņas, kas vajadzīgas pieprasījumu izpildes nodrošināšanai, pieprasījumā jānorāda informācija par saziņas līdzekļiem. Savukārt pieprasījuma tēma un pamatojums, kā arī dokumentu izmantošanas mērķis un ziņas, kas vajadzīgas pieprasījuma izpildei, norādāmas, lai izpildītu pieprasījumu, kā arī nodrošinātu citu personu datu aizsardzību, jo personai ir

tiesības iegūtās ziņas un personas datus izmantot vienīgi tādā apjomā, kādā tas nepieciešams likumīga pieprasījuma mērķa sasniegšanai.

Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma spēku zaudējušo regulējumu attiecībā uz nacionālo dokumentāro mantojumu nebija nepieciešams identificēt datu subjektu. Nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos nav iespējams pēc dokumentu un lietu nosaukumiem, reģistriem un uzziņu sistēmām (tai skaitā lietu aprakstiem un uzskaites sarakstiem) identificēt datu subjektu, kura dati ir apstrādāti, jo šāda identifikācija nav iespējama arhīviski vērtīgo glabāto dokumentu lielā kopējā apjoma dēļ. Pēc arhīviski vērtīgo dokumentu arhivēšanas, vairs nav pieļaujama nekādu labojumu izdarīšana šajos dokumentos. Tādēļ nav iespējams īstenot datu subjekta tiesības uz datu labošanu un dzēšanu. Nacionālā dokumentārā mantojuma sastāvā iekļauj vienīgi dokumentus ar arhīvisko vērtību un šo dokumentu labošana vai datu dzēšana nav pieļaujama, jo dokumentus ir jā saglabā nākamajām paaudzēm autentiski tāds, kādi tie ir radīti. Dokumentu arhīvisko vērtību nosaka atbilstoši Arhīvu likuma 8.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem, izvērtējot vai dokuments ir iekļaujams nacionālā dokumentārā mantojuma sastāvā. Līdz ar to nacionālā dokumentārā mantojuma sastāvā ir un tiek iekļauti tādi dokumenti, kuriem ir izvērtēta dokumenta arhīviskā vērtība un izvērtēšanas rezultātā secināts, ka dokuments ir arhīviski vērtīgs un tādēļ iekļaujams nacionālajā dokumentārajā mantojumā.

Latvijas Nacionālais arhīvs glabā arhīviski vērtīgos dokumentus, kas radīti sākot ar 1220.gadu līdz pat šim laikam, tai skaitā dokumentus, kas radīti laikā līdz 1991.gadam, kā arī Latvijas Republikas okupācijas (LPSR)

		<p>laikā radītos dokumentus. Pirms Latvijas Republikas okupācijas laika un okupācijas (LPSR) laikā radītie nacionālā dokumentārā mantojuma publiski pieejamie dokumenti tiek plaši izmantoti un uz to pamata veikti dažādi pētījumi, publikācijas, zinātnisko darbu izstrāde. Arī Institūcijas glabā dokumentus, kas radīti Latvijas Republikas okupācijas (LPSR) laikā. Nebūtu samērīgi, lietderīgi un atbilstoši sabiedrības interesēm ierobežot līdz šim publiski pieejamo un izmantojamo dokumentu turpmāku izmantošanu, lai īstenotu atsevišķu datu subjektu Datu regulā noteiktās datu aizsardzības tiesības, jo līdz šim minētie dokumenti ir bijuši pieejami sabiedrībai un sabiedrības intereses izmantot šos dokumentus arī turpmāk ir atbilstošas Datu regulas būtībai. Tomēr nebūtu pieļaujams, ka no publiskajiem dokumentiem iegūtie fizisko personu dati tiktu izmantoti bez ierobežojumiem, nenodrošinot datu subjektu tiesības uz datu aizsardzību un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību. Tādēļ <u>Likumprojekta 1. un 2.pants</u> paredz papildināt Arhīvu likumu ar 12.panta 3.¹ daļu, precizēt 13.panta otrās daļas 4.punktu un papildināt Arhīvu likumu ar 13.panta otrās daļas 4.¹ punktu un trešās daļas 5.punktu, kas nodrošinātu samērīguma ievērošanu attiecībā uz personas datu apstrādi – atļaujot turpmāku personas datu apstrādi vienīgi tādā apmērā, kādā tas vajadzīgs likumīgā pieprasījumā norādīta mērķa sasniegšanai.</p> <p>Datu regula nosaka stingrākas prasības datu apstrādei. Tādēļ, lai nodrošinātu sabiedrības interešu ievērošanu – neierobežojot tās piekļuves tiesības līdz šim publiski pieejamiem nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentiem, un noteiktu konkrētas garantijas datu subjektu personas datu apstrādes un aizsardzības nodrošināšanai, <u>Likumprojekta 1. un 2.pants</u> (izdarot grozījumus Arhīvu likuma 13.panta otrās daļas 4.punktā un papildinot</p>
--	--	---

		<p>Arhīvu likuma 12.pantu ar 3.¹ daļu un 13.panta otro daļu ar 4.¹ punktu un trešo daļu ar 5.punktu) nosaka kārtību, kādā izmantojami vispārpieejamos nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos esošie personas dati un prasības, kas jāievēro personām, kas veic personu datu apstrādi nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos. <u>Likumprojekta 2.panta regulējums</u>, papildinot Arhīvu likuma 13.panta otro daļu ar 4.¹ punktu un trešo daļu ar 5.punktu, nodrošina, ka personas datu apstrādē tiek ievērotas datu subjektu tiesības uz datu un privātās dzīves neaizskaramību, kā izņēmuma gadījumā paredzot datu apstrādi attiecībā uz Latvijas Republikas okupācijas (LPSR) laikā radītajos dokumentos esošajiem personas datiem. Šāds izņēmums pamatots ar to, ka gandrīz jebkurš Latvijas Republikas okupācijas (LPSR) periodā radītais dokuments satur fizisko personu datus, tai skaitā īpašu kategoriju personas datus (datus, kas atklāj etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, veselības datus, datus par dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju). Šo dokumentu izmantošana citā veidā nav iespējama, jo tad nebūtu uztverams dokumentu saturs. Tomēr personai, izmantojot arī Latvijas Republikas okupācijas (LPSR) laikā radītos dokumentus, ir pienākums ievērot Latvijas Republikas Satversmes 96.pantā noteiktās personas tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskaramību, kā arī aizliegts apstrādāt veselības datus, datus par dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju. Latvijas Republikas (LPSR) laikā radītajos dokumentos personu datu apstrāde ārpus arhīva telpām ir atļauta, ievērojot spēkā esošo normatīvo aktu regulējumu personas datu aizsardzībā un apstrādē. Šāda kārtība būtu atbilstoša Datu regulas preambulas apsvērumos norādītajam, ja datus apstrādā arhivēšanas nolūkos. Datu regula jāpiemēro minēto datu apstrādei, paturot</p>
--	--	--

prātā, ka Datu regula nebūtu jāpieņem attiecībā uz mirušu personu personas datiem. Publiskām iestādēm vai publiskām un privātām struktūrām, kas glabā sabiedriskas nozīmes informāciju, vajadzētu būt dienestiem, kuriem saskaņā ar Eiropas Savienības vai dalībvalstu tiesību aktiem ir juridisks pienākums iegūt, saglabāt, novērtēt, kārtot, aprakstīt, paziņot, popularizēt, izplatīt ierakstus, kuriem ir pastāvīga vispārēja sabiedriska nozīme, un sniegt piekļuvi tiem. Dalībvalstīm turklāt vajadzētu būt pilnvarotām paredzēt turpmāku personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos, piemēram, nolūkā sniegt konkrētu informāciju saistībā ar politisko izturēšanos bijušo totalitāro valsts režīmu laikā, genocīdu, noziegumiem pret cilvēci, jo īpaši holokaustu, vai kara noziegumiem.

Lai līdzsvarotu datu subjektu tiesības uz datu aizsardzību un sabiedrības intereses turpināt izmantot līdz šim publiski pieejamos dokumentus brīvi pieejamās arhīva telpās, Likumprojekta 1. un 2.pantā iekļautās normas, grozot Arhīvu likuma 12. un 13.pantu nosaka, ka vispārpieejamie dokumenti, kas satur fizisko personu datus, ir izmantojami arhīva telpās, kā arī nosaka kārtību, kādā personai ir tiesības veikt turpmāku personas datu apstrādi dokumentu izmantošanas laikā arhīva telpās, iegūstot personas datus, pieprasot un saņemot dokumentu atvasinājumus un izziņas no publiski pieejamiem dokumentiem.

Likumprojekta 2.pantā, papildinot Arhīvu likuma 13.panta trešo daļu ar 5.punktu, iekļauts atšķirīgs dokumentu izmantošanas regulējums attiecībā uz dokumentiem, kas radīti Latvijas Republikas okupācijas (LPSR) laikā, jo šie dokumenti radīti pirms Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas un bieži vien to kontekstu un būtību nebūtu iespējams saprast, ja tajos esošie personu dati, tai skaitā īpašu

kategoriņu personu dati, turpmāk nebūtu pieejami. Tomēr paredzēts, ka persona, kas vēlas turpināt datu apstrādi, nedrīkst apstrādāt tādus īpašu kategoriņu personu datus, kā datus par dzimumdzīvi un seksuālo orientāciju.

Likumprojekta 1. un 2.pants, papildinot Arhīvu likuma 12.pantu ar 2.¹, 2.² un 3.¹ daļu, 13.panta otro daļu ar 4.¹ punktu un grozot 13.panta otrās daļas 4.punktu, nosaka, ka attiecībā uz pārējiem personas datiem, datu apstrāde atļauta tādā apmērā, kādā tā nepieciešama likumīgai pieprasījuma tēmai, mērķim un atbilstoši pieprasījumā norādītajam izmantošanas pamatojumam, ievērojot Latvijas Republikas Satversmes 96.pantā noteiktās personas tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskaramību. Attiecībā uz Latvijas Republikas neatkarības laikā radītajos dokumentos iekļauto personas datu apstrādi, to atļauts veikt saskaņā ar spēkā esošo normatīvo aktu prasībām vienīgi tādā pieprasījuma pamatojumam un tēmai atbilstošā apmērā, kādā tas ir nepieciešams likumīgam pieprasījumā norādītam mērķim.

Likumprojekta 2.pants, grozot Arhīvu likuma 13.panta otrās daļas 4.punktu, atbilstoši Datu regulai palielina sabiedrībai pieejamību nacionālajam dokumentārajam mantojumam, nodrošinot atbilstošas garantijas personas datu apstrādei un paredz palielināt piekļuvi to dokumentu daļai, kas līdz šim nebija pieejami sabiedrībai. Saskaņā ar Arhīvu likumā noteikto, dokumenti, kas satur fizisko personu datus, kļūst par vispārpieejamiem pēc 30 gadiem pēc personas, uz kuru dokuments attiecas, nāves. Attiecībā par mirušo personu datu apstrādi, ko neregulē Datu regula, paredzot dalībvalstīm tiesības noteikt katrai savus nosacījumus par mirušo personu datu apstrādi, Likumprojekta 2.pants, grozot Arhīvu likuma 13.panta otrās daļas 4.punktu, izslēdz līdz šim spēkā esošo

		<p>ierobežojumu, kas noteica stingrāku ierobežojumu mirušo personu datu apstrādei – ierobežojot dokumentu pieejamību uz 30 gadiem pēc personas nāves, uz kuru dokuments attiecas, ja ir zināms personas miršanas datums. Tādejādi palielināsies nacionālā dokumentārā mantojuma pieejamība, jo, ja ir zināms personas miršanas datums, dokumenti būtu pieejami un izmantojami sabiedrībai uzreiz pēc personas nāves. Tas ļautu sabiedrībai iepazīties un veikt izpēti arī daļā no mūsdienās radītajiem dokumentiem, tajos gadījumos, kad šie dokumenti nesatur arī citu datu subjektu datus.</p> <p><u>Likumprojekta 3.pants</u> paredz papildināt Arhīvu likuma 15.panta trešo daļu ar 6. un 7.punktu, nosakot līdzvērtīgus nosacījumus datu subjekta tiesībām attiecībā uz piekļuves ierobežojumiem saviem datiem, kā arī tiesībām arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs apstrādāt īpašu kategoriju personas datus, kā tas bija noteikts Fizisko personu datu aizsardzības likumā. Iekļaujot Arhīvu likuma 15.panta trešajā daļā 6.punktu, attiecībā uz nacionālajā dokumentārajā mantojumā iekļautajiem dokumentiem nav piemērojams Datu regulas 9.panta 1.punkts tādā apmērā, kādā personas datu apstrāde vajadzīga nacionālā dokumentārā mantojuma veidošanai, saglabāšanai un pieejamības nodrošināšanai. Iekļaujot Arhīvu likuma 15.panta trešajā daļā 7.punktu, uz nacionālo dokumentāro mantojumu nav piemērojams Datu regulas 15. – 16.pants, kas nosaka datu subjekta piekļuves tiesības saviem datiem un tiesības prasīt datu labošanu un dzēšanu. Datu subjekta piekļuves tiesības saviem datiem ir īstenojamas Arhīvu likumā noteiktajā kārtībā – izmantojot dokumentus arhīva telpās, pieprasot un saņemot dokumentu atvasinājumus un izziņas Arhīvu likumā noteiktajā kārtībā. Minēto normu iekļaušana Arhīvu likumā nodrošinās līdzvērtīgu datu subjekta tiesību ievērošanu, kā</p>
--	--	--

		tas bija noteikts Fizisko personu datu aizsardzības likumā, kas zaudēja spēku līdz ar Datu likuma spēkā stāšanos.
3.	Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas un publiskas personas kapitālsabiedrības	Latvijas Nacionālais arhīvs, Kultūras ministrija
4.	Cita informācija	Nav

II. Tiesību akta projekta ietekme uz sabiedrību, tautsaimniecības attīstību un administratīvo slogu

1.	Sabiedrības mērķgrupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt	Jebkura fiziskā persona, kuras personas dati tiek apstrādāti, fiziskās un juridiskās personas, kuras vēlas izmantot nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentus, kas satur personas datus, kā arī fiziskās un juridiskās personas, valsts un pašvaldību institūcijas, kas rada vai glabā nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentus un tādejādi veic personas datu apstrādi (datu iegūšana, glabāšana, izmantošana, nodošana u.c. darbības). Ar Likumprojektu tiks nodrošināts fizisko personu datu apstrādes tiesiskums attiecībā uz nacionālā dokumentārā mantojuma pieejamību un izmantošanu.
2.	Tiesiskā regulējuma ietekme uz tautsaimniecību un administratīvo slogu	Sabiedrības grupām un institūcijām Likumprojekta tiesiskais regulējums kopumā nemaina tiesības un pienākumus, kā arī veicamās darbības, salīdzinot ar šobrīd spēkā esošo tiesisko regulējumu.
3.	Administratīvo izmaksu monetārs novērtējums	Jaunas administratīvās izmaksas neveidojas un Likumprojekts tiešā veidā neietekmē administratīvās izmaksas privātpersonām.
4.	Atbilstības izmaksu monetārs novērtējums	Likumprojekts šo jomu neskar.
5.	Cita informācija	Nav

III. Tiesību akta projekta ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem

Likumprojekts šo jomu neskar.

IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu

Likumprojekts šo jomu neskar.

V. Tiesību akta projekta atbilstība Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām

1.	Saistības pret Eiropas Savienību	Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula). Datu regulas piemērošana tiek uzsākta 2018.gada 25.maijā. Ņemot vērā, ka Datu regula satur deleģējumu dalībvalstīm veidot normatīvo regulējumu attiecīgajā jomā arī nacionālajā līmenī un satur noteiktus uzdevumus dalībvalstīm sevišķus noteikumus noteikt nacionālajos normatīvajos aktos, pirms Datu regulas piemērošanas uzsākšanas ir nepieciešams izstrādāt nacionālo regulējumu, tādējādi izpildot Datu regulas prasības.
2.	Citas starptautiskās saistības	Likumprojekts atbilst Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. un 10.pantam.
3.	Cita informācija	Nav

1. tabula Tiesību akta projekta atbilstība ES tiesību aktiem

Attiecīgā ES tiesību akta datums, numurs un nosaukums	Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula).		
A	B	C	D
Attiecīgā ES tiesību akta panta numurs (uzskaitot katru tiesību akta vienību – pantu,	Projekta vienība, kas pārņem vai ievieš katru šīs tabulas A ailē minēto ES tiesību	Informācija par to, vai šīs tabulas A ailē minētās ES tiesību akta vienības tiek	Informācija par to, vai šīs tabulas B ailē minētās projekta vienības paredz stingrākas prasības

daļu, punktu, apakšpunktu)	akta vienību, vai tiesību akts, kur attiecīgā ES tiesību akta vienība pārņemta vai ieviesta	pārņemtas vai ieviestas pilnībā vai daļēji. Ja attiecīgā ES tiesību akta vienība tiek pārņemta vai ieviesta daļēji, sniedz attiecīgu skaidrojumu, kā arī precīzi norāda, kad un kādā veidā ES tiesību akta vienība tiks pārņemta vai ieviesta pilnībā. Norāda institūciju, kas ir atbildīga par šo saistību izpildi pilnībā	nekā šīs tabulas A ailē minētās ES tiesību akta vienības. Ja projekts satur stingrākas prasības nekā attiecīgais ES tiesību akts, norāda pamatojumu un samērīgumu. Norāda iespējamās alternatīvas (t. sk. alternatīvas, kas neparedz tiesiskā regulējuma izstrādi) – kādos gadījumos būtu iespējams izvairīties no stingrāku prasību noteikšanas, nekā paredzēts attiecīgajos ES tiesību aktos
5.panta 1.punkta e) apakšpunkts	1. un 2.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
9.panta 2.punkta g) un j) apakšpunkts	1., 2. un 3.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
11.pants	3.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
14.panta 5.punkta b) apakšpunkts	1., 2. un 3.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
15.pants	3.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
17.panta 3.punkta d) apakšpunkts	3.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
89. panta 1. punkts	1., 2. un 3.pants	Pārņemts pilnībā	Stingrākas prasības nav paredzētas
Kā ir izmantota ES tiesību aktā	Ņemot vērā, ka Datu regula ir tieši piemērojama, tajā nav paredzētas izvēles iespēja attiecībā uz ieviešanu.		

paredzētā rīcības brīvība dalībvalstij pārņemt vai ieviest noteiktas ES tiesību akta normas? Kādēļ?

Saskaņā ar Datu regulas preambulas (50), (52), (53), (62), (65), (73) (154), (156) un (158) apsvērumu un Datu regulas 5.panta 1.punkta e) apakšpunktu, 9.panta 2.punkta g) un j) apakšpunktu, 11.pantu, 14.panta 5.punkta b) apakšpunktu, 15.pantu, 17.panta 3.punkta d) apakšpunktu un 89.panta 1.punktu dalībvalstīm paredzētas tiesības noteikt īpašus nosacījumus attiecībā uz ģenētisko, biometrisko vai veselības datu apstrādi, un uz datu apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, paredzot atbilstošas garantijas personu datu aizsardzībai un pēc iespējas minimizējot datus, kā arī iespēju noteikt izņēmumus attiecībā uz arhīviski vērtīgajos dokumentos esošo personas datu apstrādi un personas piekļuves tiesībām saviem datiem, ja dati apstrādāti arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs.

Laikā, kad bija spēkā Fizisko personu datu aizsardzības likums (no 2000.gada 20.aprīļa līdz 2018.gada 5.jūlijam) prasības datu apstrādei arhivēšanas nolūkos bija noteiktas šajā likumā. Datu regula stājās spēkā 2018.gada 25.maijā un tajā papildus iepriekš spēkā esošajam regulējumam ir noteiktas stingrākas datu apstrādes un aizsardzības prasības, nosakot, ka datu apstrādē arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs ir paredzamas atbilstošas garantijas personu datu aizsardzībai, ja dalībvalsts tiesību aktos ir vai tiek noteiktas atkāpes no vispārīgajām Datu regulas prasībām par datu apstrādi, īpašu kategoriju datu apstrādi un datu subjekta piekļuves tiesībām. Nacionālais dokumentārais mantojums ir arhīviski vērtīgie dokumenti, ko rada institūcijas un glabā institūcijas, privāti akreditēti arhīvi un Latvijas Nacionālais arhīvs. Fizisko personu datu apstrādes likums stājās spēkā 2018.gada 5.jūlijā un atšķirībā no Fizisko personu datu aizsardzības likuma nenosaka izņēmumus un prasības attiecībā uz datu apstrādi, īpašu kategoriju datu apstrādi un datu subjekta piekļuves tiesībām, tādēļ šāds regulējums ir jāiekļauj Arhīvu likumā.

Likumprojekts paredz līdzvērtīgus ierobežojumus datu subjekta piekļuves tiesībām un prasības datu apstrādei, kā tas bija noteikts astoņpadsmit gadus saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likumu. Citādākus un mazāk ierobežojošus nosacījumus nebūtu lietderīgi, samērīgi un saprātīgi noteikt, jo nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos pēc reģistriem, lietu nosaukumiem vai citas pārskatāmas informācijas nav iespējams identificēt datu subjektu un personas, kuru datu apstrāde ir veikta, kā arī tas

	<p>nav iespējams lielā dokumentu apjoma dēļ. Tāpat nacionālā dokumentārā mantojuma dokumentos nav pieļaujama datu labošana vai dzēšana – tas būtu pretrunā tam, ka dokumenti ir jā saglabā autentiski ar oriģinālo dokumentu saturu. Latvijas Republikas okupācijas (LPSR) laikā radītie dokumenti satur gan personas datus, gan īpašu kategoriju personas datus un informāciju par personas privāto dzīvi. Arī līdz šim publiski pieejamie dokumenti, kas radīti Latvijas Republikas neatkarības laikā bieži vien satur personas datus un informāciju par personas privāto dzīvi, atsevišķos gadījumos arī īpašu kategoriju personas datus. Tomēr minētie publiski pieejamie dokumenti līdz šim ir bijuši publiski pieejami un nebūtu atbilstoši sabiedrības interesēm ierobežot šo dokumentu turpmāku pieejamību, lai nodrošinātu atsevišķu indivīdu personas datu aizsardzību. Tādēļ Likumprojektā ir noteiktas atbilstošas garantijas personas datu apstrādei un aizsardzībai, paredzot, ka personai ir tiesības iegūt datus vienīgi tādā apmērā, kādā tas ir atbilstoši pieprasījuma tēmai un pamatojumam un ir nepieciešams likumīgam pieprasījumā norādītajam mērķim un paredz iegūt no pieprasījuma iesniedzējiem papildus informāciju (par dzimšanas datumu, saziņas līdzekļiem un pieprasījuma tēmu un pamatojumu, dokumentu izmantošanas mērķi), kas ļauj personas datu apstrādi atbilstoši pieprasījuma mērķim atbilstošā apjomā un ļauj nekļūdīgi identificēt personu, ja tas ir nepieciešams, lai identificētu datu pārzini, kas ir veicis personas datu apstrādi, identificētu informāciju par valsts nodevas un maksas pakalpojumu apmaksu, preventīvi novērstu nacionālā dokumentārā mantojuma bojāšanu un zudumus.</p>
<p>Saistības sniegt paziņojumu ES institūcijām un ES dalībvalstīm atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas regulē informācijas sniegšanu par tehnisko noteikumu, valsts atbalsta piešķiršanas un</p>	<p>Likumprojekts šo jomu neskar.</p>

finanšu noteikumu (attiecībā uz monetāro politiku) projektiem	
Cita informācija	Nav

VI. Sabiedrības līdzdalība un komunikācijas aktivitātes

1.	Plānotās sabiedrības līdzdalības un komunikācijas aktivitātes saistībā ar projektu	Saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumu Nr.970 „Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā” (turpmāk – MK noteikumi Nr.970) 7.4. ¹ apakšpunktu sabiedrības pārstāvji ir aicināti līdzdarboties, rakstiski sniedzot viedokli par Likumprojektu tā izstrādes stadijā. Sabiedrības pārstāvji ir informēti par iespēju līdzdarboties MK noteikumos Nr.970 noteiktajā kārtībā, publicējot paziņojumu par līdzdalības procesu Latvijas Nacionālā arhīva tīmekļvietnē www.arhivi.gov.lv un Kultūras ministrijas tīmekļvietnē www.km.gov.lv .
2.	Sabiedrības līdzdalība projekta izstrādē	Likumprojekts kopā un tā sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija) _____. tiks ievietots Latvijas Nacionālā arhīva tīmekļvietnē www.arhivi.gov.lv un Kultūras ministrijas tīmekļvietnē www.km.gov.lv Sadaļā „Sabiedrības līdzdalība”, aicinot sabiedrību izteikt savu viedokli līdz _____.
3.	Sabiedrības līdzdalības rezultāti	Sabiedrības līdzdalības rezultātā tiks atrasts efektīvākais risinājums Likumprojektā noteiktā tiesiskā regulējuma ieviešanai.
4.	Cita informācija	Nav

VII. Tiesību akta projekta izpildes nodrošināšana un tās ietekme uz institūcijām

1.	Projekta izpildē iesaistītās institūcijas	Kultūras ministrija, Latvijas Nacionālais arhīvs.
2.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes funkcijām un institucionālo struktūru.	Likumprojekts šo jomu neskar.

	Jaunu institūciju izveide, esošu institūciju likvidācija vai reorganizācija, to ietekme uz institūcijas cilvēkresursiem	
3.	Cita informācija	Nav.

Kultūras ministre

D.Melbārde

Vīza: Valsts sekretāre

D.Vilsone

Ozola 28811691
Vija.Ozola@arhivi.gov.lv